

4. Шмидт Е. Буквальная (не)движимость. Дигитальная поэзия в РуЛиНете. *Russian Literature LVII*. 2005. Vol. 57. Issues 3–4. P. 423–440.
5. Auer J. 7 Thesen zur Netzliteratur. *Elektronische Literatur* / Timo Kozlowski, Oliver Jahraus (Hgg.). Bamberg : Universität Bamberg. URL: <https://www.netzliteratur.net/thesen.htm> (дата звернення: 6.02.2020).
6. Bachleitner N. Formen digitaler Literatur 2.0 URL: <https://netzliteratur.net/bachleitner/index.html> (дата звернення: 8.02.2020).
7. Boesken G. Literaturplattformen. Literatur und Digitalisierung / Chr. Grond-Rigler, W. Straub (Ed.). De Gruyter. S. 21–42.
8. Ernst T. Wem gehören Autor-Leser-Texte? Das geistige Eigentum, netzliterarische Standards, die Twitteratur von @tiny_tales und das Online-Schreibprojekt morgen-mehr.de von Tilman Rammstedt. *Lesen X.0: Rezeptionsprozesse in der digitalen Gegenwart. digilit – Literatur und Literaturvermittlung im Zeitalter der Digitalisierung* / S. Böck, J. Ingelmann, K. Matuszkiewicz, & F. Schruhl (Hgg.). Göttingen : Vandenhoeck & Ruprecht. Bd. 1. S. 145–170.
9. Rettberg S. Electronic literature. Cambridge, UK; Medford, MA : Polity Press. 240 p.
10. Simanowski R. Digital art and meaning: reading kinetic poetry, text machines, mapping art, and interactive installations. *Electronic mediations*. Minneapolis : University of Minnesota Press. Vol. 35. 291 p.
11. Simanowski R. Interfiction. Vom Schreiben im Netz. Frankfurt/Main : Suhrkamp. 198 p.
12. Winko S. Literatur und Literaturwissenschaft im digitalen Zeitalter. Ein Überblick. *Der Deutschunterricht*. LXVIII/5. S. 2–13. URL: <https://fd.phwa.ch/wordpress/wp-content/uploads/2014/10/Winko-Literatur-im-digitalen-Zeitalter.pdf> (дата звернення: 8.02.2020).

УДК 81'42. 811.111

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2020.14-1.27>

СТИЛЬОВА ХАРАКТЕРИСТИКА АНГЛІЙСЬКОМОВНОГО ФЕНТЕЗІЙНОГО ТЕКСТУ «ГАРРІ ПОТТЕР»

THE STYLE CHARACTERISTICS OF THE ENGLISH FANTASY TEXT “HARRY POTTER”

Марчук О.В.,

orcid.org/0000-0002-9216-244X

кандидат філологічних наук,

асистент кафедри іноземних мов для гуманітарних факультетів
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Індивідуальний стиль письменника маркується своєю унікальністю, але очевидно, що сучасні автори, працюючи з фентезійними світами, прагнуть привернути увагу читача, використовують власний лексикон як потужний лексичний матеріал і когорту стилістичних засобів і прийомів. У статті досліджується проблема використання стилістичної палітри зображально-виразових лексичних засобів у тексті англійськомовного фентезі (ТАФ) «Гаррі Поттер». Актуальність обраної проблеми полягає в тому, що стилістичні засоби та виражальні прийоми є важливими у вивченні лексичного складу мови художнього нарративу. Завдання статті – визначити потенціал і домінування стилістичних засобів і виражальних прийомів у ТАФ «Гаррі Поттер», а також їхній емоційний, оцінний, експресивний потенціал.

Стилістичні засоби та виражальні прийоми стали інструментом конструювання каркасу й унікального стилю ТАФ Дж. К. Ролінг. Це дало змогу читачам побудувати великий і детальний альтернативний світ у своїй свідомості, використовуючи комбінацію загальних знань та інформації, наданої текстами.

Дж. К. Ролінг подала читачеві новий, захопливий і повністю продуманий нарратив, використовуючи різноманітні стилістичні засоби й виражальні прийоми. Цей процес зумовлений позамовними факторами, які впливають на людину у сучасному світі, зокрема популярністю досліджуваного твору. Під час побудови фентезійного світу «Гаррі Поттер» Дж. К. Ролінг активно застосовує метафору, порівняння, метонімію, гіперболу, оцінні та образні епітети. Усі ці стилістичні засоби та виражальні прийоми мають на меті якомога яскравіше зобразити дії та роздуми персонажів, панорамно відтворити різні межі реального й ірреального, а також активізувати уяву читача.

Ключові слова: текст англійськомовного фентезі, стилістичні засоби, виразові прийоми, індивідуально авторський стиль, реальне, ірреальне.

The writer's individual style is marked by its uniqueness, but it is obvious that modern authors, working with fantasy worlds, seek to attract the reader's attention, use their own lexicon as a powerful lexical material and a cohort of stylistic devices and techniques. The article focuses on the problem of using the stylistic pallet of visual-expressive lexical means in the English fantasy text "Harry Potter". The topicality of the chosen problem is that the visual-expressive lexical means

are important while studying the language lexical composition of the narrative. The purpose of this article is to determine the prospective and domination of the stylistic means in the English fantasy text "Harry Potter", as well as their emotional, evaluative and expressive prospective.

The stylistic devices and expressive techniques have become the instrument of designing the frame and J.K. Rowling's unique style in the English fantasy text. This allowed readers to build a large and detailed alternative world in their minds, using a combination of general knowledge and information provided by the texts.

J.K. Rowling presented the reader with a new, engaging and fully thought out narrative, using a variety of stylistic devices and expressive techniques. This process is conditioned by extra-linguistic factors that influence a person in the modern world, and in particular the popularity of the texts under study. J.K. Rowling actively uses metaphor, comparison, metonymy, hyperbole, simile and figurative epithets while constructing the Harry Potter fantasy world. All these stylistic devices and expressive techniques aim to portray the characters' actions and views as bright as possible, to recreate panoramically the various boundaries of the real and unreal, as well as to activate the reader's imagination.

Key words: the English fantasy text, stylistic devices, expressive means, author's individual style, real, unreal.

Постановка проблеми. Індивідуальний стиль письменника маркується своєю унікальністю, але очевидно, що сучасні автори, працюючи із фентезійними світами, прагнуть привернути увагу читача, використовують власний лексикон як потужний лексичний матеріал і когорту стилістичних засобів і виражальних прийомів. Стилістичні засоби і виражальні прийоми стали інструментом конструювання каркасу й унікального стилю ТАФ Дж.К. Ролінг. Це дало змогу читачам побудувати великий і детальний альтернативний світ у своїй свідомості, використовуючи комбінацію загальних знань та інформації, наданої текстами. ТАФ «Гаррі Поттер» є незвично багатим на різні стилістичні засоби й виражальні прийоми, які застосовує Дж.К. Ролінг. Цей процес зумовлений позамовними факторами, які впливають на людину в сучасному світі, зокрема популярністю досліджуваного твору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Авторські стилістичні засоби увиразнюють текст емоційно, експресивно (М.П. Брандес [3], Ю.А. Зацний [4], В.А. Кухаренко [6], F.L. Aldama [10], В.М. Dupriez [11], Р. Hanks [12], G.N. Leech, M. Short [13], К. Wales [20]). Спеціальні засоби інформації мови, які забезпечують бажаний ефект висловлення, називаються *стилістичними прийомами* та *виражальними засобами*. Лексичні стилістичні прийоми і виражальні засоби розуміємо як *фігури заміщення* або *фігури мови* [7, с. 145]. Фігура мови, а *figure of speech* (від лат. *figura* – вигляд або форма), пов'язана з такими експресивними засобами мови, як метафора і порівняння, за допомогою яких зображення викликаються шляхом порівняння одного об'єкта з іншим [20, с. 161] (епітет, іронія, гіпербола, евфемізм, оксюморон, метафора, метонімія, ідіома). Відповідно до словника з лінгвістики «фігури заміщення – це інший спосіб виразити те, що можна сказати звичайним способом» [14, с. 59], тобто різні способи вторинної номінації, «існуючі в мові або в "готовому" вигляді, які створюють у мові на основі загальноприйнятих моделей. Вторинні наймену-

вання зазвичай входять в парадигматичні (синонімічні, виконують ті самі функції) відносини і в багатьох випадках є стилістично маркованими» [8, с. 163], адже вони надають свіжості висловлюванням і ясності досліджуваному матеріалу. Використання лінгвістичного аналізу художнього тексту – це вивчення організації та зв'язків мовних форм у ньому [5, с. 102]. Головне його завдання – аналіз стилістичних прийомів і виражальних засобів в авторському використанні. Отже, лінгвістичний аналіз «стилю в художній фентезійній літературі» може дати нам підказки, як непрямі (образні) асоціації, зумовлені використанням метафор, епітетів, образних порівнянь, інших тропів, що функціонують як засоби вторинної номінації. За допомогою аналізу фігур мови спостерігаємо, як створюється краса ТАФ та незабутні, яскраві образи.

Виклад основного матеріалу. Використання стилістичних засобів і виразових прийомів слугує, з одного боку, «характеристикою індивідуального авторського стилю та мовлення. З іншого боку, вони є складовою частиною мовної картини можливого світу, сприяють виявленню особливостей лінгвокреативної діяльності людини, вербальних механізмів її адаптації до світу» [1, с. 469]. Щоб системно зобразити фігури заміщення, ми використаємо класифікацію, де вони поділяються на фігури якості і фігури кількості. До фігур якості належать такі: гіпербола, мейозис, до якого входить літота; метафора (антономазія, персоніфікація, алегорія), метонімія (синекдоха, перифраз, евфемізм) й іронія становлять групу фігур кількості [8, с. 163].

У фентезійному творі «Гаррі Поттер» домінують фігури якості, до яких входить *метафора* (антономазія, персоніфікація, алегорія), *метонімія* (синекдоха, перифраз, евфемізм) та *іронія*. Тому розглянемо, як реалізується і які поняття зображує кожен із наведених тропів.

Є думка, що *метафора* є одним з основних тропів у художньому тексті і її суть є асоціативною подібністю між об'єктами, тому іноді вона визна-

чається як неявне порівняння і є домінантним тропом мови, пов'язаним із переносним вживанням мовних одиниць. Узагалі сучасна лінгвістична наука визначає характер людського мислення як асоціативний. В основі людської пам'яті лежать асоціації різного ступеня складності, часу надходження та сфери застосування. Наявність асоціативних зв'язків зумовлює вилучення інформації з пам'яті людини, на основі якої виникають різноманітні асоціативні зв'язки, що пізніше стають контекстуально обмеженими [2, с. 473]. Метафора є найпоширенішим і найважливішим видом тропа, який використовується в ТАФ «Гаррі Поттер». «Це головний механізм семантичних змін, бо для ТАФ сьогодення метафора завжди має шанс залишитися і вкоренитися, як завтрашне вторинне загальноприйняте значення терміна» [12, с. 220]. Під час метафоризації «відбувається розширення смислового обсягу слів, у них виникають додаткові, емоційно оціночні й експресивні значення. Ба більше, за своєю рідним метафоричним подовженням, як стверджував сам М.А.К. Галлідей, цей термін можна застосувати до мови всіх романів і всієї літератури» [20, с. 24], що важливо для дослідження фентезійного нарративу. Встановлено, що в основі метафоричного перенесення лежать такі процеси, як порівняння, персоніфікація, аналогія, образність і подібність.

Для прикладу наведемо метафори антропоморфного характеру, які подибуємо в ТАФ: *a leap of pleasure happy power, a look of pure venom, a stupid scar, breath of excitement, the imminent threat of death, bombard him with questions, not much space in his head a crazed enthusiasm. Mr. Dursley stopped dead. Fear flooded him. He looked back at the whisperers as if he wanted to say something to them, but thought better of it* [PS, с. 9]. У цьому прикладі *Fear flooded him* є метафорою. В англійській мові слово *flood* означає велику кількість води, що покриває площу, яка зазвичай суха. Це означає, що вона наповнюється чи покривається водою. У нашому прикладі слово *Fear* використовується образно, що допомагає читачеві краще зрозуміти й уявити ситуацію, додаючи образу емоційності. “*Oh, are you starting at Hogwarts this year?*” *Harry asked Ginny. – She nodded, blushing to the roots of her flaming hair, and put her elbow in the butter dish. Fortunately no one saw this except Harry, because just then Ron’s elder brother Percy walked in. He was already dressed, his Hogwarts prefect badge pinned to his sweater vest* [CS, с. 44]. У цьому фрагменті за допомогою метафоричного перенесення акцентовано увагу на виявленні симпатії Джині до протагоніста, Гаррі, адже дівчина

зашарілася (вкрилася рум'янцем) аж до кінчиків свого рудого волосся. Найбільш стилістично значущою є **образна метафора**, «метафора тут – пошук образу, спосіб індивідуалізації, оцінки, пошук смислових нюансів, яка залишає адресату можливість творчої інтерпретації» [8, с. 173].

Постійне використання метафори призводить до змінення словникового (початкового) значення слова, надаючи свіжих конотацій і відтінків значення. В.М. Телія тлумачить «метафоричний процес як діяльність “мовної особистості”, що прирівнює себе і світ в діапазоні “особистісного тезауруса” (який і є індивідуальна картина світу)». Правильно й те, що в метафорах і порівняннях «людина вимірює всі форми буття в масштабі свого досвіду і знання і за своїм образом і подобою». У центрі уваги метафори (а також і порівняння) – людський фактор. Цікаві судження В.М. Телії з приводу порівняння: «...початковий етап пізнання зводимо до порівняння, бо порівнювати можна кого і що завгодно... порівняння – така логічна форма, яка не створює нового і цілісного інформаційного об'єкта, тобто не провадить смислового синтезу, що приводить до утворення нового концепту... Отже, порівняння – це тільки «пошук» подоби, але не його обробка» [9, с. 26–44].

Персоніфікація – це ще один стилістичний засіб, який часто використовує Дж.К. Ролінг у ТАФ. Тому залучення персоніфікації як виду метафоричного перенесення постійно наявне у її творчій манері, що підтверджує той факт, що авторка пише в жанрі **магічного реалізму**. Магічний реалізм співвідноситься з надприродним і невідомим. Прикметно, що можна називати речі, які не мають справжнього вигляду, проте в книгах «поттеріани» все, реальне чи ні, оживає (багато неживих об'єктів оживають і живуть справжнім життям). Деякі вчені вважають це своєрідною метафорою, у якій тварини, рослини, неживі предмети або абстрактні ідеї представлені так, ніби вони були людьми та володіли людськими якостями. Такі об'єкти, як немовби живі картини, які спілкуються зі студентами, є прикладом персоніфікації. *A piercing, bloodcurdling shriek split the silence – the book was screaming* [PS, с. 206]. Використовуючи персоніфікацію в тексті фентезі «Гаррі Поттер» *book* (книга) як неживий об'єкт отримала людські здібності, тобто має характерну особливість, яка властива лише живим сутностям. У наведеному прикладі таким явищем є *scream* (кричати), що у своєму денотативному значенні має негативну оцінку. Активне використання персоніфікації є чудовим зображальним стилістичним засобом, адже багато речей ожива-

ють й отримують незвичні можливості та якості у фентезійному середовищі. Наведемо ще кілька прикладів персоніфікації з ТАФ «Гаррі Поттер»: *The chocolate frog that Harry and Ron have bought for candy on the Hogwarts Express is capable of jumping; The paintings on the walls within Hogwarts can move; Broomsticks can fly; The statues that are called to protect Hogwarts can walk* [CS, с. 34].

Стилістична метонімія виникає під час реалізації нового несподіваного зв'язку між двома об'єктами, адже за допомогою метонімічного перенесення денотат отримує цілком нове значення. Є кілька зв'язків: а) зв'язок між ознаками обличчя і самим обличчям; б) зв'язок між одягом або предметом, який людина носила; в) зв'язок між знаряддям праці і самою працею або його результатами. *“Harry Potter is valiant and bold! He has braved so many dangers already! “Fascinating!” he would say as Harry talked him through using a telephone. “Ingenious, really, how many ways Muggles have found of getting along without magic”* [CS, с. 43] *I'm very busy with schoolwork, of course.*

Синекдоха є одним із видів метонімії, який досить часто спостерігається в досліджуваному творі, називаючи ціле через його частину і навпаки: *The crowd parted, whispering excitedly; Lockhart dived forward, seized Harry's arm, and pulled him to the front. The crowd burst into applause. Harry's face burned as Lockhart shook his hand for the photographer, who was clicking away madly, wafting thick smoke over the Weasleys* [CS, с. 60].

It was then, as he stood with his back to the room, that he heard a soft cough behind him. He froze, nose to nose with his own scared-looking reflection in the dark glass. He knew that cough. He had heard it before. He turned very slowly to face the empty room. For a brief moment he allowed himself the impossible hope that nobody would answer him. However, a voice responded at once, a crisp, decisive voice that sounded as though it were reading a prepared statement. It was coming – as the Prime Minister had known at the first cough – from the froglike little man wearing a long silver wig who was depicted in a small, dirty oil painting in the far corner of the room. “But,” said the Prime Minister breathlessly, watching his teacup chewing on the corner of his next speech, “but why – why has nobody told me – ?” [НВР, с. 5].

За допомогою вживання такого стилістичного засобу, як перифраз, Дж.К. Ролінг «підсвідомо» відображає певні процеси й закони мовної картини фентезійного світу, змальовуючи в такий спосіб справжню картину авторського світу, оскільки перифраз містить приховане концептуальне навантаження. *He had remained speechless throughout Fudge's kindly explanation that there*

were witches and wizards still living in secret all over the world and his reassurances that he was not to bother his head about them as the Ministry of Magic took responsibility for the whole Wizarding community and prevented the non-magical population from getting wind of them [НВР, с. 8].

Порівняння (Simile) є лексичним стилістичним засобом, образним зіставленням двох несхожих об'єктів, що належать до двох різних класів. Поняття, які порівнюють, утворюють два семантичні полюси подібного, що зв'язані такими сполучними словами в тексті фентезі: *like, as, as though, as like, such as, as...as*. Використовуючи порівняння, авторка характеризує один об'єкт, зближуючи його з іншим, порівняння надає додатковий шар смислу і глибини написаному. *When Padfoot drags Ron down the secret passageway to the Shrieking Shack: “Ron was on his feet. As the dog sprang back toward them he pushed Harry aside; the dog's jaws fastened instead around Ron's outstretched arm. Harry lunged forward, he seized a handful of the brute's hair, but it was dragging Ron away as easily as though he were a rag doll”* [РА, с. 373]. У наведеному прикладі Дж.К. Ролінг порівнює Рона (одного з головних героїв) з *a rag doll* (лялька з ганчір'я), оскільки в цьому контексті зображено людські слабкості і безпорадність у протистоянні з великою собакою, це порівняння акцентує на розмірах і силах тварини, яка напала на героїв. *“The moment she saw Harry, Ginny accidentally knocked her porridge bowl to the floor with a loud clatter. Ginny seemed very prone to knocking things over whenever Harry entered a room. She dived under the table to retrieve the bowl and emerged with her face glowing like the setting sun”* [CS, с. 43]. Не обійшлося в романі без ніжних і палких почуттів. Героїня, яка закохана у Гаррі, переживає почуття сором'язливості та симпатії, адже авторка порівняла її обличчя із сонцем, яке сідає, що зазвичай має червоний колір *face glowing like the setting sun*. Як фігура мови, порівняння має права на всілякі логічні хаоси, хоча їхня функція у фентезійному дискурсі може іноді зводитись лише до захоплення уваги читача або активізації читацької уяви. По суті, порівняння можуть бути складними чи грайливими способами сказати щось просте або взагалі нічого [13, с. 223]. *“He searched through the letter for every one of them, and each felt like a friendly little wave glimpsed from behind a veil. The letter was an incredible treasure, proof that Lily Potter had lived, really lived, that her warm hand had once moved across this parchment, tracing ink into these letters, these words, words about him, Harry, her son”* [DH, с. 150].

Коли йдеться про фігури кількості, то на сторінках ТАФ «Гаррі Поттер» переважає гіпербола. У літературі гіпербола виконує функцію перебільшення, роблячи акцент на ситуації. Дж.К. Ролінг використовує гіперболу з перших сторінок свого твору, коли образні характеристики подій або персонажів навмисно перебільшені, наприклад: *“Perhaps it had something to do with living in a dark cupboard, but Harry had always been small and skinny for his age. He looked even smaller and skinnier than he really was because all he had to wear were old clothes of Dudley’s, and Dudley was about four times bigger than he was. Harry had a thin face, knobbly knees, black hair, and bright green eyes”* [PS, с. 14]. Авторка навмисно наголошує на важкому дитинстві і поганому ставленні прийомних батьків до Гаррі Поттера, адже він змушений жити в темній шафі, носити старі речі свого зведеного брата Дурслі. За допомогою цих абсолютно неприйнятних і надзвичайно тяжких злочинів проти дитини Дж.К. Ролінг створює ситуацію, яка лише посилює чудо, яке відбувається з Гаррі під час вступу до світу Чарівництва, змушуючи читачів відчувати більше співпереживання.

Епітет – це лексико-синтаксичний троп, який функціонує як атрибут, рефлексивний модифікатор або адресат і вирізняється не тільки образ-

ним характером висловлюваних ним лексичних одиниць, а також обов’язковою присутністю в ньому експресивних чи емоційних та інших конотацій, у яких відображено авторське ставлення до предмета [3, с. 87].

Висновки. Отож Дж.К. Ролінг подала читачеві новий, захопливий і повністю продуманий нарратив, використовуючи різноманітні стилістичні засоби й виражальні прийоми. Фентезійний дискурс у чарівному світі текстів Дж.К. Ролінг із характерною для нього детальністю описів, незабарністю і зовнішньою комічністю змінюється на складніший, пов’язаний зі знанням сюжету, підтекстом, словотворчістю і грою слів. ТАФ «Гаррі Поттер» написаний з очевидною опорою на класичну англійську літературу. Приховане цитування деталей, мотивів, епізодів – своєрідна підказка читачеві для розуміння фентезійного нарративу. Під час побудови фентезійного світу «Гаррі Поттер» Дж.К. Ролінг активно застосовує метафору, порівняння, метонімію, гіперболу, оцінні та образні епітети. Усі ці стилістичні засоби і виражальні прийоми мають на меті якомога яскравіше зобразити дії та роздуми персонажів, панорамно відтворити різні межі реального й ірреального, а також активізувати увагу читача.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Александрук І.В. Когнітивні та мовні механізми утворення неологізмів у творах жанру фентезі (на матеріалі творів сучасних англійських та американських авторів). *Studia Linguistica*. 2010. Вип. 4. С. 469–475.
2. Арнольд І.В. Стилистика современного английского языка (стилистика декодирования). Москва : Флинта; Наука, 2009. 384 с.
3. Брандес М.П. Стилистика текста: теоретический курс. Москва: Прогресс-Традиция; ИНФРА-М, 2004. 416 с.
4. Зацний Ю.А. Сучасний англійський світ і збагачення словникового складу. Львів : ПАІС, 2007. 226 с.
5. Ивашкин М.П., Сдобников В.В., Селяев А.В. Практикум по стилистике английского языка. Нижний Новгород, 1999. 118 с.
6. Кухаренко В.А. Интерпретация текста: підруч. для студ. старших курсів філол. спец. Вінниця : Нова книга, 2004. 272 с.
7. Скребнев Ю.М. Основы стилистики английского языка : учебник / Москва : Изд-во «Астрель АСТ», 2000. 224 с.
8. Стилистика английского языка / А.Н. Мороховский, О.П. Воробьева, Н.И. Лихошерст, З.В. Тимошенко. Київ : Вища школа, 1991. 272 с.
9. Телия В.Н. Русская фразеология. Семантический, прагматический и лингвокультурологический аспекты. Москва : Языки русской культуры, 1996. 288 с.
10. Aldama F.L. Analyzing World Fiction: New Horizons in Narrative Theory. Austin : University of Texas Press, 2011. 311 p.
11. Dupriez B.M. A Dictionary of Literary Devices. Toronto : University of Toronto Press, 1991. 545 p.
12. Hanks P. Lexical analysis: norms and exploitations. Cambridge : MIT Press, 2013. 462 p.
13. Leech G.N., Short M. Style in Fiction: A Linguistic Introduction to English Fictional Prose. London : Longman, Pearson Education, 2007. 404 p.
14. Richards J., Platt J.U., Weber H. Longman Dictionary of Applied Linguistics. England : Longman group limited, 1985. 59 p.
15. Rowling J.K. Harry Potter and the Chamber of Secrets. London : Bloomsbury, 1998. 251 p.
16. Rowling J.K. Harry Potter and the Deathly Hallows. London : Bloomsbury, 2007. 607 p.
17. Rowling J.K. Harry Potter and the Half-blood Prince. London : Bloomsbury, 2005. 607 p.
18. Rowling J.K. Harry Potter and the Philosopher’s Stone. London : Bloomsbury, 1997. 223 p.
19. Rowling J.K. Harry Potter and the Prisoner of Azkaban. London : Bloomsbury, 1999. 317 p.
20. Wales K. A dictionary of Stylistics. New York : Routledge, 2014. 478 p.